

Mand kan Kreditorerne naturligvis ikke faa uden at give ham en læmpelig Gældsordning og idethele rimelige og trygge Arbejdsvilkaar. En *Nedskæring* af Gælden vil selvfølgelig her ofte være en Nødvendighed; men den sker da til Fordel for en ny Mand, normalt til en *dygtigere, solidere* Kraft; og en *Udskillelse* af de udygtige og uøkonomiske Elementer indenfor Landbostanden finder herved gradvis Sted, samtidig med en gavnlig Nyrekruttering, en Tilførsel af nyt Blod friskere Kræfter, der kommer til at virke paa sundere Grundlag. Dernæst opnaas der en meget væsenlig Fordel ved denne Ordning. Kreditorernes Overtagelse og Ansættelse af en ny Mand sker paa en praktisk, enkel og lidet bekostelig Maade ved det nævnte sagkyndige Udvalgs Medvirken, m a O: *Tvangsauktionen undgaas*, men vel at mærke paa en saadan Maade, at *Tilliden til Realkrediten ikke rokkes*. Og at Tvangsauktionen, navnlig under de nuværende Kriseforhold, er et i flere Retninger uheldigt Retsinstitut, er der i kyndige juridiske Krese Enighed om. Blandt dens Ulemper skal jeg her indskrænke mig til at fremhæve navnlig dens Kostbarhed og den Egenkab, at dens Udfald i adskillige Tilfælde er en højst upaalidelig Værdimaaler, jfr iøvrig Retsplejeloven 1932 § 578.

Sluttelig bemærkes i denne Forbindelse, at ved Kreditorernes Dom over Manden og hans Gerning, hans hele Økonomi, maa Stemmerne ikke, som det ofte sker i den hidtidige Retsordning af en fuldstændig *misforstaaet Demokratisme*, vejes delvis efter Kreditorernes *Tal*, men alene efter *Kreditorkravenes Vægt*, altsaa Gældsfordringernes Størrelse.

At Kreditorerne saaledes faar en ret afgørende Stemme ved Spørgsmaalet om Skyldnerens Fjernelse fra eller Forbliven paa Ejendommen, er kun rimeligt. Men der maa paa den anden Side træffes *visse Garantier* for, at denne Kreditorernes Beslutning ikke er ensidig og uretfærdig overfor Skyldneren. For det første vil det formentlig være en væsentlig Betyggelse, at ikke blot Kreditorer, hvis Krav ligger udenfor Ejendomsværdien, men ogsaa en vis Del af de indenfor denne Værdi liggende faar Stemmeret i Afgørelsen. Det vil her være naturligt at give de Pantekreditorer, der staar sidst i Prioritetsrækken — f Eks de rangsidste 30 pr c af Ejendomsværdien, — Stemmeret, idet deres Krav til en vis Grad ogsaa kan siges at ligge i Farezonen.

Men dernæst maa det sagkyndige Udvalg have Myndighed til i særlige Tilfælde at tilsidesætte Kreditorernes Afgørelse, nemlig hvor Skyldneren er en dygtig og sparsommelig Landmand, der uden egen Skyld er kommet i Vanskeligheder, og den nye Mand, som Kreditorerne vil sætte ind, ikke i Virke-